

Tátovo jaro

Jan Nedvěď

C

Sel v horach snih sem dolu k nam

F

C

v pramincich stekal a tal

F

ami

G

a z vetvi nad potuckem padal dolu led

F

C

G

C

prichadzel tatuv jarni svet

Z okapu ven listi a mech

ze skaly nad studankou snih

najednou je nas vic smich zvoni, smich zvoni

najednou lip je snad jak v loni

Ta krasa ran pod strechy bliz

na prvni sedanky tam k nam

a kazdou chvíli slisis jak projizdi vlak

vzpominas na tatu a tak

Jestli jsme zas o kolik je nas min

jestli nam nevyrazil stopy v case svet

Manitou neplakal jen za totemem stal

a mnozi nevideli dal